

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.

INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emmerich Lesser.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marolyi & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o coloană 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarif și învoială.

RECLAME pe pagina a 3.a o
seriă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L L X I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajiu
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 257.

Brașov, Luni-Marti 24 Noembrie (6 Decembrie).

1898.

Cum s'a serbat 2 Decembrie.

Jubileul domnitorului nostru s'a serbat nu numai în întreaga monarhie, și de cătră pressa dinăuntru, ci și în centrele din străinătate de cătră lumea oficială și de cătră coloniile de supuși austro-ungari. Diarele principale din Germania, Rusia, Franca, Italia etc. au adus cu această ocazie articuli plini de respect și de laudă pentru bătrânul monarch, mult cercat căruia i-a fost dat a împlini 50 de ani de domnie.

Înăuntru monarchiei serbarea a decurs în liniște, avându-se în vedere dorința exprimată de Majestatea Sa de a nu se face festivități sgomotoase oficiale. Cu toate acestea serbările au fost destul de imponente cu deosebire în partea austriacă, unde, firesce, ele au decurs cu deosebită pompă și însuflețire.

În serbările din Viena și din țările austriace s'a mai exprimat și bucuria și recunoștința pentru enormele progrese, ce le-au făcut dela 1848 încôce pe terenul culturai, al artelor și al științelor, ca și pe terenul comercial și industrial. Nenumăratele instituțiuni, societăți și reuniuni, în a căror activitate spornică se reoglindează acest progres, au luat cu toatele parte viuă la manifestația generală de bucurii.

Nu tot așa de pompos și însuflețit s'a serbat ziua de 2 Decembrie în partea de dincôce a monarchiei. Lucru éráșî ușor de esplicat, decă avem în vedere, că acest jubileu nu s'a bucurat de popularitate la Unguri, cari l'au considerat nu mai ca o sərbătore oficială impusă de cătră guvern. Scim, că kosuth-iștii au protestat chiar în contra sərbării „jubileului împărătesc“ și cunoscem și motivele lor. Decă nu se dispunea ca toate școlile să serbeze această zi istorică, rămânea înărginită totă serbarea numai la

parădile militare și la slujbele bisericesci.

I'au supérat și indispus pe patrioții cei cu gura mare și această dispozițiune a guvernului. De astădată ei au găsit, că cu școlile nu trebuie să se facă spectacole politice. Când ministrul de culte ungueresc impune astfel de spectacole școlilor confesionale nemaghiare ale naționalităților, atunci e lucru cu cale, atunci acei patrioți nu mai susțin, că este un drept al familiilor și al părinților, ca idealurile ce există în cercurile lor, ca convingerile și credințele lor să fiă lăsate neatrinse și la copiii lor. Acum însă, fiindcă s'a tratat de o serbare, care dic ei, ar privi numai pe Austria, susțin, că se nu se bage politica în școle.

Ceea ce pare a displace încă și mai mult Ungurilor, este împrejurarea, că cu ocaziunea aniversării suirei pe tron a monarchului nostru s'a prezentat Austria și Ungaria în afară, ca o monarhie unitară. În străinătate nu se prea scie, dice una din foile maghiare, că între cele două state dualiste nu este nici o simpatie, că sərbătore și bucuria unuia nu este și a celuilalt, și că sunt așa de deosebite în trecutul lor, în obiceiurile și în năzuințele lor; când e vorba de a-se manifesta unitatea monarchiei, atunci Austria are cuvântul, éráșî odată Ungaria; jubileul încoronării și sərbările milenare au rămas o afacere casnică a Ungariei, numai Austria are afaceri și sərbări ale monarchiei, cu toate că nu se pot nărăvi una cu alta.—De sigur, că străinătatea privește Austria și Ungaria ca pe o singură monarhie și nici că s'ar puté alt-fel. Dér ea scie tot odată cât de mare este antagoismul între cele două părți ale acestei monarхии și scie mai ales acuma, cât de mare este crisa, ce au provocat'o neînțelegerile

dintre ele și mai ales deosebirea cea mare ce există în obiceiurile și năzuințele claselor dirigente din ambele părți.

Aceste contraste, precum și crisa ce au pricinuit'o vor éși la ivelă cu nouă putere acum imediat după jubileu. Curând va avé dér ocaziune străinătatea să se convingă nu numai de antipatiile ce există între cele două state dualiste, ci și despre deosebirea înfricoșată, ce este de fapt între năzuințele lor, între ideile și principiile fundamentale de guvernare.

Atunci lumea din afară va fi pe deplin în clar, că viitorul acestei monarхии atérnă dela concordarea principiilor de guvernare, căci nu e modru să i-se potă consolida puterea pe câtă vreme înăuntru ei se vor bate în capete principiul egalității îndreptățirii cu acela al despotismului de rassă.

Jubileul și armata.

Majestatea Sa a dat următorul preamant

Ordin pe armată:

Ceea ce simte întreaga Mea oștire pentru Mine și cu Mine în ziua, în care Eu, înainte cu 50 de ani, M'am pus plin de speranțe în fruntea ei ca supremul cap al oștirii, o simt în adâncul sufletului.

M'am știut și M'é știu strins unit cu sutele și sutele de mii de bravi oșteni, cari sub stégurile Austro-Ungariei, stindarde și bandiere, Mi au jurat credință, și-au ținut jurământul în furtună și pericul, ori cât de amenințătoare și înfricoșate ar fi fost; — o poruncă tare și sfântă Ne unesce: datoria cătră scumpa patrie, în împlinirea căreia stăm séu cădem. Mulțumesc cordial oștirii Mele pentru toate năzuințele ei leale și oneste, pentru devotamentul ei plin de abne-

gare, pentru eroismul ei strălucit, adese-ori dovedit în fața morții; — cu o mulțămire plină de înfrustrare Me gândesc la bravi, cari demult nu mai sunt între noi, adênc mișcat dedic în spirit o cunună de laur ultimului nostru mareșal victorios și conducătorilor noștri pe uscat și pe apă mai în urmă decedați.

Ori câte suferințe amare, ori câte cercări grele provedința a făcut în acești 50 de ani să vină asupra Mea și a monarchiei, véd cu ochi senini, astăzi ca și în a viitorului depărtare, stând în picioare puterea armată a Austro-Ungariei, ca scutul și apărătoreea tronului și a patriei.

Atot puternicul să binecuvinteze credincioasa Mea oștire, căreia necurmat voesc să-i dedic solicitudinea Mea cea mai călduroasă.

Viena, 1 Decembrie 1898.

Francisc Iosif m. p.

Săptămâna luptei.

Décă e să credem prorocirilor din pressa opozițională maghiară, săptămâna aceasta va fi săptămâna celor mai esacerbate lupte în parlamentul ungar, între guvern și opoziție.

Organul grupului ugronist din dietă vestesce lucruri mari despre aceste lupte. Săptămâna aceasta, dice el, guvernul-Banffy intenționează a sta înainte cu planul său de a guverna anticonstituțional. Mărturisirea pe față a acestui plan, va provoca în parlament un vifor, cum nu s'a mai pomenit.

Ce vré adecă Banffy? El are de gând să înainteze camerei proiectul de lege despre noul *provisou*, apoi în vre-o formă órecare va declara, că e gata a guverna în contra legii și a constituției, a încassa dări nevote și a înrola noi recruți.

După părerea organului opozițional amintit, prin declarația aceasta Banffy va pecetlui sfârșitul rolului său parlamentar, căci el poté să amâne, să închidă, să di-

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Scrisori din Italia.

Nenumitei prietene.

(Urmare).

IV.

Raffael și contimpuranii.

Ne apropiem de anul 1500.

A fost par'că scris în cartea sorții, ca în mersul obișnuit al lumii, să se întempe o minune.

Și minunea s'a întâmplat.

Din întunerecul evului de mijloc a răsărit un sóre, pentru-ca să lumineze începutul unui ev nou. De-odată se face ziua pe înălțimile acoperite cu neguri óese, curagiosii năvălesc asupra lor și din ziua întâi le urcă învingători, așa că pentru mâine și poimâine nu mai rămâne nici un pisc de urcat urmașilor, și evul nou nu se poté ține pe prăpăstioasele culmi, pe cari s'a înălțat la început.

De-abia aduce róde cutezanța unui Vasco di Gama, și se nasce un Columb; de-abia sunt înfrânți cei-ce au voit să răsbuie cu arma în mână mișelésca omorie

a unui Huss, când se și ridică glasul lui Luther și Melancton, de astă-dată cutropitor glas, care purtat de invențiunea lui Guttenberg pe aripi de vânt, încinge răsboie de treișeci de ani.

Dér pe cer a răsărit un sóre, ale cărui raze n'au străbătut numai luminând în minți omenesci, ci ele au pătruns și în inimă, încaldându-le și făcând să încolțescă în ele simburile fericirii pământesci: iubirea de artă.

Comorile clasicismului antic, de pe cari au luat Turcii vélul, nu îi mai orbesc pe ómeni, ochii se dedau cu strălucirea lor și încep să le pricepă prețul, și de aceea cercă să scótă din élé simburile: isvorul necesar al frumosului, și nu cercă ca mai târziu să le smulgă numai haina: limba elină și latină, și îmbrăcându-se în acest vestmânt, ce n'a fost croit pe talia lor, să se umfle în pene — filologii.

E ca și când ar fi reinviat geniul acestor comori și împrennându-se cu vremea această atât de sănătoasă în principiile sale și de vânjósă în organismul său, și din această împreunare ar fi reeșit un rod ca năaltul: gemenii, ce se numesc Raffael, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Tizian,

Andrea del Sarto, Corregio, Tintoretto și alții.

Légănul acestor nemuritori între muritori, a fost Italia. Și nici nu se putea un légan mai potrivit. Aici au aflat vecnicul albastru al cerului fără nori, verdele nevestejit de tómnă al plainurilor și inimile iubitoare de artă ale unor principii, ca cei de Medici, și ale unor papi, cari nu se scandalisau de nudități.

A da o caracteristică a acestor picturi, e peste puțină, căci deși toți sunt aprópe contimporani, fie-care a întemeiat o școlă nouă. Aceasta e poté și singura însușire comună a lor, că geniul lor nu s'a putut supune nici unui model, ci fără de odihnă și-a tăiat singur un drum original. A fi original nu e tendință pentru de a produce efect, cum e spre pildă evident această la Giovanni Bellini (1420—1516), când face ingeri roșii, ci e un impuls isvorit din nemulțămirea geniului pentru tot ce e tradițional și din îndemnul lui de a crea ceva mai bun. Cele mai curioase idei se nasc din impulsul acesta — astfel pictéză Marco Basaiti (1490—1521) în „Gesù morto“ un Christos tânăr, un june fără barbă, frumos din cale afară.

Și chiar pentru-că pictorii sunt atât de originali, sunt menite opurile lor de a pune basă tipicului. Fie-care cercă să creze o figură nouă pentru persoane anumite, pentru idei anumite, cari se correspundă mai bine ideii sale despre acea persoană séu idee. E interesantă o comparația a madonelor ce le pictéză Andrea del Sarto, spaniolul Murillo și Raffael. Tóte madonele lui Sarto au aceeași expresie pasivă în față. Cum le vedî, vei dice: Femeia această a fost destinată de o putere mai înaltă pentru un anumit scop. Ea nu e mama, femeia adevărată, ci e mama lui Christos. În privirile așintite asupra copilului nu cetesc adevérea căutătură a unei mame: ea ține în brațe pe copilul lui Dumnezeu și fericirea misiunii, pentru care a fost alésă, și în același timp téma pentru o nefericire și mai mare, pe care o presupune, dá fețiș sale acea trăsură caracteristică a resignațiunii, care se arată într'un suris dulce-amar. Dimpotrivă madonele lui Murillo nu sunt, decât nisce femei frumoase, fericite, și mame mândre de copilul lor.

Mulți voesc să afle o asemănare între madonele lui Raffael și între iubita

